

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, fordi han ikke vil foreslå Lovforslaget henvist til Udvalgsbehandling, jeg tror heller ikke, vi vil komme stort længere, end vi er kommet; men i Modsætning til det ærede Medlem betragter jeg det foreliggende Lovforslag som et godt Lovforslag og den Udvidelse, det har faaet i Landstinget, som god. Jeg ved godt, at Udtrykket „velerhvervede Rettigheder“ er et dejligt Udtryk at have nede i Sønderjylland, thi ind under det kan man jo faa alt. Det sidste Eksempel, jeg har paa „velerhvervede Rettigheder“, angaar Auktionatorerne dernede. Det lykkedes os her i Tinget med alle Partiernes Tilslutning at faa gennemført et Lovforslag, som man var glad for fra alle Sider. Men saa snart de paagældende havde opnaaet de Rettigheder, fik vi 14 Dage efter et nyt Andragende dernedefra, om at de gerne vilde have nogle flere Rettigheder. Jeg synes for øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Henvisning til Tandteknikerne ikke helt passer. Vi har givet Tandteknikerne de Rettigheder, som man mente at kunne forsvare; men vi kan derfor ikke gaa videre til Tandlægerne, navnlig da der fra absolut sagkyndig Side er sagt, at man kan ikke forsvare, at Tandlægerne faar en Ret til Bedøvelse samtidig med Tandudtrækning, idet disse to Virksomheder ikke kan udføres af samme Person.

Holger Andersen: Jeg skal ikke følge den højtærede Minister ud paa den Vej at tale om Auktionatorerne, da det her ikke drejer sig om Auktionatorer. Naar den højtærede Minister mener, at det er et godt Lovforslag, er det jo en Smagssag, og om Smagssager skal jeg ikke diskutere med den højtærede Minister. Men med Hensyn til, at den højtærede Minister sagde, at Ordet „velerhvervede Rettigheder“ er et godt Ord at have i Sønderjylland, for under det kunde man faa alting ind, vil jeg dog heroverfor meget bestemt hævde, at var der nogen Kategori af Personer, hvor Ordet „velerhvervede Rettigheder“ var velbegrunderet, var det her, hvor de paagældende Personer havde underkastet sig en langvarig omhyggelig og bekostelig Uddannelse, havde aflagt den Statseksamen, der var foreskrevet efter de gældende tyske Regler, og paa Grundlag af den havde faaet Approbation og Autorisation til at udøve deres Virksomhed. Noget lignende gælder hverken for Tandteknikere eller Auktionatorer eller Homøopater, eller hvad det er for Folk, der kom-

mer ind under Begrebet de „velerhvervede Rettigheder“. Jeg billiger fuldt ud den Følelse, de akademisk uddannede sønderjydske Tandlæger vil staa med i Fremtiden overfor dette efter mit Skøn ganske utilfredsstillende Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg vil kun udtale, at efter min Mening maa der gives det ærede Medlem Hr. Holger Andersen i alt væsentligt Medhold i de Udtalelser, han fremsatte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Bygningsloven for Staden København af 12. April 1889, jfr. Lov Nr. 21 af 27. Februar 1897.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 861).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Det foreliggende Lovforslag, som er oversendt fra Landstinget, gaar ud paa nærmere at præcisere de for København gældende Ekspropriationsregler, der findes i Bygningsloven. Jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Fr. Andersen: Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger til dette lille Lovforslag. Det er ganske nødvendigt for Københavns Kommune at faa den her foreslaaede Ændring gennemført for at kunne planlægge Trafikforholdene paa en nogenledes fornuftig Maade. Det har i høj Grad forundret mig, at den højtærede Justitsminister ikke i højere Grad har taget Hensyn til de Ønsker, som Kommunalbestyrelsen har fremsat, thi Loven vilde derved sikkert i betydelig stærkere Grad og paa en langt mere praktisk Maade kunne anvendes til at opnaa det tilsigtede Formaal. Da nu Landstinget har brugt henimod et halvt Aar til Behandling af dette lille Lovforslag, og da Tiden er meget kort til Be-